

Hall of Fame

Till seglingens Hall of Fame utnämns de som gjort extraordinära insatser för svensk kappsegling. Utnämningarna görs vartefter det finns kandidater som lever upp till kriterierna.

Hall of Fame	1
Ingvar Hansson	4
Göran Petersson	6
Fredrik Lööf	8
Stig Wennerström	10
Göran Andersson	12
Theres Torgersson & Vendela Santén	13
Sune Carlsson	14
Anders Bringdal	15
Göran Marström	16
Jörgen Sundelin, Peter Sundelin och Ulf Sundelin	17
Magnus "Mange" Olsson	18
Marit Söderström Nord	19
Pelle Pettersson	21

Till seglingens Hall of Fame utnämns de som gjort extraordinära insatser för svensk kappsegling. Utnämningarna görs vartefter det finns kandidater som lever upp till kriterierna.

2023: Ingvar Hansson

2022: Göran Petersson

2021: Fredrik Lööf

2020: Stig Wennerstöm

2019: Göran Andersson

2018: Theres Thorgersson & Vendela Santén

2017: Sune Carlsson

2016: Anders Bringdal

2015: Göran Marström

2014: Jörgen Sundelin, Peter Sundelin och Ulf Sundelin

2013: Magnus "Mange" Olsson

2012: Marit Söderström Nord

2011: Pelle Pettersson

Ingvar Hansson

En av Sveriges mest meriterade gästar och OS-mästaren, Ingvar Hansson, har valts in som medlem nummer 16 i Svensk Seglings Hall of Fame.

– Jag har aldrig ens tänkt tanken att jag skulle kunna bli invald i Hall of Fame. Men jag är givetvis oerhört glad. Jag trodde nog att inte många kom ihåg mig. Jag är ju inte yngst i gänget, men förmodligen tyngst, säger Ingvar Hansson.

– Det är nästan 50 år sedan årets nye medlem i seglingens Hall of Fame var den dominerande gästen i världen i sin klass. Under mitten på 70-talet seglade han tillsammans med John Albrechtson hem två VM-guld, två VM-silver och EM-guld i Tempest. Karriären peakade vid OS i Montreal 1976 då den svenska duon vann det olympiska guldmedaljen i överlägsen stil.

Ingvars styrka var hans storlek och just styrkan. Det krävdes i Tempest som då var den snabbaste entypskölbåten och där bara gästerna står i trapets. Under några år var "Virrvarr" med John och Ingvar i det närmaste oslagbar.

– Jag började segla ganska tidigt. Jag är uppväxt i Önnered där mycket handlar om sjön och jag tyckte att båtar och segling var väldigt intressant. Jag och min bror sålde tidningar och sparade ihop så att vi kunde köpa en egen Starbåt. Det blev en ganska ful sak som hette just "Fuling", berättar Ingvar och fortsätter:

– Min första tävling seglade jag tillsammans med min två år yngre bror i Kullavik 1966. Jag styrde och brorsan gastade och vi lyckades slå de etablerade stjärnorna. Vi förstod ingenting utan undrade vad som hände. Men vi tyckte givetvis att det var jätteroligt.

Seglingen blev en stor del av unge Ingvars liv och framför allt blev han en efterfrågad gast. Att vara två meter lång med relativt korta ben och lång överkropp är en fördel när man ska hänga i trapets.

Under första halvan av 70-talet gjorde Ingvar bland annat tre starbåts-VM med Pelle P – 1972 i Caracas, Venezuela, 1974 i Laredo, Spanien då det blev ett VM-silver och 1976 i Nassau, Bahamas.

– Jag och John Albrechtson blev en besättning när hans tidigare gast fick ryggproblem. Jag tyckte vi passade bra ihop. John var väldigt noggrann. Jag lärde mig enormt mycket av både Pelle och av John. Framför allt att aldrig lämna något åt slumpen. När vi seglade tänkte vi aldrig att det här borde vi ha gjort. För vi hade gjort allt och det har följt mig hela livet att leva upp till Johns sätt att tänka och att vara.

– Vår första båt var en italiensk Tempest som var usel. Den läckte överallt och var nog världens långsammaste. Ändå lyckades vi bli fyra på OS i Kiel. Mest berodde det på att vi passade så bra ihop. Vi kände att om vi kan göra så här bra resultat nu, vad kan vi då inte göra med en riktigt bra båt. Så vi köpte en tysk Tempest "Virrvarr" 1974 och den var fantastisk.

Det började med seger i de italienska mästerskapen och sedan bar det över till Nordamerika och de amerikanska mästerskapen och därefter för-OS i Kanada.

– På de amerikanska mästerskapen fick vi inte vara med eftersom vi inte var amerikaner. Men vi seglade ändå ut till starten och såg att vi enkelt seglade ifrån alla – utan att ens stå i trapets.

För-OS blev också en enkel affär. Svenskarna gick som en raket.

– Vi vann alla seglingarna på för-OS utom en. Och när det sedan blev dags för OS i Montreal 1976 så gick det nästan lika bra. Jag glömmer aldrig vår serie 4-1-2-1-7-2-1. Inför sista seglingen kunde bara ett haveri stoppa oss från guldet.

Det blev inget haveri. Men OS i Montreal blev slutet för Tempest som en olympisk båt. Den fick bara vara med två gånger.

– Vi sålde Virrvarr i Schweiz på hemvägen från Garda där vi hade seglat något VM eller EM. Jag vet att det gick bra för den nye ägaren i början. Men sedan vet jag inte var båten tog vägen. Kanske finns den kvar, säger Ingvar.

Det blev ytterligare en olympisk satsning för Ingvar. Tillsammans med Erik Thorsell försökte han kvala in till OS 1980. Men de misslyckades vid uttagningarna i Sandhamn och kom aldrig i väg till OS.

– Numera seglar jag inte jolle längre. Jag har familjeseglat under många år men den sista båten sålde vi 2018. Ryggen sade ifrån, helt enkelt, avsluta Ingvar.

Göran Petersson

Sveriges mest meriterade internationella seglingsledare, Göran Petersson, har valts in som medlem nummer 15 i Svensk Seglings Hall of Fame.

- Jag tror att alla som får ett sådant här samtal blir överraskade. Jag hade aldrig tänkt tanken att jag skulle bli invald i Hall of Fame. Men jag är givetvis oerhört glad och stolt, säger Göran.

Om förra årets nyinvalde Hall of Fame-medlem, Fredrik Lööf, är känd för den breda allmänheten så har årets pristagare snarare verkat i bakgrunden. Men Göran Peterssons betydelse för svensk seglings utveckling och framför allt Sveriges internationella status ska inte underskattas. Där är han på samma nivå som OS-mästaren Fredrik Lööf.

Göran var engagerad i segelsportens högsta organ Internationella Seglarförbundet, ISAF, (som numera bytt namn till World Sailing) sedan 1980. Han var dess ordförande 2004–2012 och vice ordförande under tio år innan.

Göran tog en jur kand i Lund 1967 och blev advokat 1977. Samtidigt blev han regelexpert i den svenska America's Cup-utmaningen. 1978 tog han över som ordförande i Internationella Seglarförbundets regelkommitté och vid OS i Moskva 1980 och Los Angeles 1984 satt han i juryn. I Barcelona 1992 och i Savanna fyra år senare var han juryordförande och i Sydney och Aten Internationella Seglarförbundets tekniska delegat med ansvar för seglingstävlingarna.

Som nyvald ordförande för ISAF 2004 hamnade han i hetluften direkt.

- IOK:s dåvarande president, Jacques Rogge, bestämde att alla sporter i OS skulle omprövas. Så alla åkte ur och fick söka inträde på nytt. Det var tufft och nervöst för en i sammanhanget liten sport som segling. Omröstningen skedde i Singapore 2005 och var helt slutet. Ingen visste vilka som skulle bli kvar eller åka ur. Jag satt bredvid ordföranden i Internationella Basebollförbundet som åkte ur. Det var inte roligt. Seglingen blev kvar, men vi fick ändra en hel del, berättar Göran och fortsätter:

- Rogge var ju själv seglare men det kändes aldrig som om vi hade nytta av det. Han var alltid väldigt noga med att inte ge sin egen sport några fördelar. IOK var stenhårda när de dikterade villkoren för oss. De ville att seglingen i OS skulle avgöras i en ensam final där alla poäng nollställdes. Så blev det dessbättre inte. Men det blev en final med dubbla poäng på spel. Och vi fick ändra mycket annat, som blev bättre. Det blev klass- och formatändringar, kortare race, fler kvinnor i OS-seglingen och banor i omedelbar närhet till land.

Jacques Rogge gav inte segelsporten några fördelar. Men han uppskattade Göran Peterssons arbete som internationell ordförande så pass mycket att han ringde Göran och bad honom bli ledamot av Internationella Olympiska Kommittén.

- Jag blev givetvis väldigt stolt över att få frågan. Och det var extra roligt att den kom direkt från presidenten själv. Jag tror de i SOK inte kände till att Rogge skulle be mig. Men som ordförande i ett internationellt förbund tappar man sin nationalitet och blir en representant för sin sport inte för sitt land, säger Göran som sedan verkade i IOK 2009–2018.

Men trots uppdrag som ordförande i ISAF och ledamot i IOK är det Americas Cup som Göran väljer som det svåraste och mest spännande han gjort inom seglingen.

- Jag var ordförande i Americas Cup-juryn under seglingarna i San Diego 1992. Det var första gången vi direktdömde på vattnet och det var också första gången som seglingarna sändes live i TV och kunde följas av miljontals tittare. Det var oerhört spännande. Men jag minns att allt fungerade bra, säger han.

Uppdraget åt Americas Cup och redan då många år i den internationella kappseglingens tjänst gjorde att Göran 1995 förärades med H.M. Konungens medalj i 8:e storleken i högblått band för "betydelsefulla insatser för segelsporten".

Göran, som fyllde 80 år i somras, började segla i unga år och hans intresse för juridik och regler tog han med sig till sin sport – vilket gjorde honom till Sveriges mest meriterade seglingsdomare.

Görans egna seglingsmeriter går långt tillbaka i tiden. För snart 60 år sedan blev han svensk mästare 505-klassen. Men det är Drake som Göran kappseglat mest under åren.

- Jag slutade segla Drake i fjol. Men jag har inte slutat segla. Numera håller jag mest på och renoverar och segla stjärnbåt. Och så seglar jag ju min Hallberg-Rassy. Men det är en helt annan sorts segling...

Fredrik Lööf

Fredrik Lööf har valts in som medlem nummer 14 i Svensk Seglings Hall of Fame. Med erfarenheter från sex olympiska spel och med tre OS-medaljer är han svensk seglings främste olympier.

Lägg därtill åtta guldmedaljer, i EM och VM i Finnjolle och Starbåt, så är det få som kan matcha 51-åriga Fredriks meriter.

- Min pappa byggde en optimistjolle till mig i vår källare när jag var tre år. Det var så det började. Sedan var den med på alla semesterresor runt om i Sverige. Det var en enkel och simpel båt. Och jag ser på min tolvårige sons optimist idag och det är samma enkla båt. Men jag älskade den och jag älskar fortfarande segling. Och det är samma sak för min son, berättar Fredrik som numera ägnar sig mer åt grabbens segling än sin egen.

Sonen är norge-etta i optimist och Fredrik följer honom på nära håll och kan se sig själv i sin son.

- Han är en minikopia av mig och vi har våra tecken som vi kör under tävlingar – precis som jag och min pappa hade. Det är verkligen fantastiskt roligt. Men nu börjar han bli lite för stor för optimisten.

Många av de båtar som fanns när Fredrik var tonåring har försvunnit. Både Finnjollen och Starbåten är borta från OS-programmet. Nu är det foilbräddor och draksegling som gäller. Vad tycker en OS-mästare, i en båt som ritades för 110 år sedan, om den utvecklingen?

- Jag älskar verkligen allt det nya med foiling. Det är skoj och stimulerande att tänka "out of the box". Jag tror det är oerhört viktigt för unga seglare att få med sig foiling tidigt i karriären, kanske redan från 12–13-årsåldern.

Men det är inte bara sonens segling som upptar den "gamle" mästarens tid. Lägg till ytterligare två barn (16 och 17 år) som satsar på hästhoppning på högsta nivå, där både Fredrik och hans fru Maj Elin är starkt engagerade. Hotellverksamheten i Lillehammer sålde familjen Lööf tidigare i år. Nu bor de på en hästgård och har mycket fokus på den verksamheten. Så Fredriks dagar är fortfarande fulla av aktiviteter.

- Men jag tycker ändå att jag är på en plats i livet där jag kan njuta lite mer. Under mina seglingsår var det så mycket hårt arbete. Och efter OS-guldet i London så var det väldigt mycket jobb med vår hotellverksamhet i Norge. Nu är det lite lugnare. Jag har landat i livet och har mer tid, inte minst för våra barn.

I början var seglingen en lek men redan i ung ålder insåg Fredrik att han hade talang för sporten. Tidigt förstod han att han skulle kunna bli riktigt bra.

- Jag var bara nio år förstå gången jag kände att jag kunde bli bra. Det var under en distanssegling, ganska lång, kanske 2–3 timmar. Jag tävlade mot de som var 12–13 år och efter ett tag så ledde jag stort. Men jag visste inte vart jag skulle segla så jag fick vänta in de andra för att ha någon att följa efter. Men jag minns hur jag redan då plockade skift och hur jag började läsa vattnet, berättar han.

Under 90-talet var det Finnjolle som gällde och Fredrik vann medaljer i samtliga VM mellan 1993 och 1999. Därefter blev det Starbåt och både VM- och EM-guld 2001 och 2004.

- Under den tiden började jag också segla storbåt och uppskattade att vara en del av ett team. Det var en fantastisk tid och en fantastisk skola när jag seglade med Grant Dalton på Amer Sports One i Volvo Ocean Race 2001–2002.

Fredrik var senare även med i svenska Team Artemis 2015–2017 som siktade på Americas Cup

Men jakten på ett OS-guld gick vidare för Fredrik Lööf under 2000-talet. Han hade två femteplatser i Finnjolle 1992 och 1996 innan det blev ett brons i Sydney 2000. Därefter lämnade han Finnjollen och satsade på Starbåt. Men första OS:et i "staren" blev en besvikelse med en tolfte plats i Aten 2004. Samma år som han var både världs- och europamästare i klassen.

Nästa OS blev också en besvikelse – men på ett helt annat sätt. Då var Fredrik och gästen Anders Ekström i ledningen inför sista seglingen.

- Vi gick från etta till att bli trea. Det var inte kul. I London fyra år senare var det precis tvärt om. Då var vi trea inför finalen. Vi hade silvret inom räckhåll och kunde segla avslappnat. Men vi trodde inte vi skulle nå guld, berättar Fredrik.

Men det blev ett guld, tillsammans med Max Salminen. Och det var verkligen sista chansen för Fredrik.

- Jag hade aldrig satsat fyra år till. Insatsen är alldeles för stor. Jag var helt färdig efter sex olympiader. Det räckte. OS-guldet kom i precis rätt tid, säger Fredrik.

Stig Wennerström

Stig Wennerström har valts in som medlem nummer 13 i svensk seglings Hall of Fame. I början på 70-talet dominerade Stig i Starbåt och Soling och 1972 krönte han sin karriär med ett OS-silver i München i Soling.

- Ett olympiskt spel är en dröm och ett mål för alla som är det minsta idrottsintresserade. Och att få komma dit och vinna ett silver var givetvis fantastiskt, berättar Stig Wennerström som sedan 45 år tillbaka lever i Miami, USA.

För många är en andraplats ett förlorat guld, men så har Stig aldrig känt det.

- Jag är ingen som går och grubblar över vad som skulle kunna ha hänt. Jag var väldigt nöjd med silvret. Vi spelade i en annan division än många av våra konkurrenter. Amerikanen Buddy Melges som vann, seglade på heltid och hade helt andra möjligheter att träna och testa nya segel än vad vi hade, säger Stig.

Förutom ett OS-silver i Soling hann Stig med två EM-guld i Starbåt 1967 och 1970. Det blev också guld på VM 1970 och EM 1975 i Soling.

- 1970 var nog mitt bästa år. Då vann vi det mesta i Stare och Soling.

De som Stig mest tampades med och mot hemma i Sverige, under den här tiden, var klubbkompisarna i GKSS, John Albrektsson och Pelle Pettersson.

- I OS i München seglade Pelle Starbåt (silver) och John Tempest (fyra). Så då kunde vi alla vara med. Men jag minns att jag var trött i ett halvår efter OS. Hur roligt det än var, så var det också en enorm mental anspänning.

Efter seglingskarriären har Stig Wennerström lagt sitt fokus på affärer och entreprenörskap i USA dit han flyttade i mitten på 70-talet.

- Det var andra tider då. Sverige var så socialistiskt och det var svårt att bygga företag. Och jag tyckte att USA var ett spännande land med fantastiska möjligheter, så det var här vi hamnade, berättar han och fortsätter:

- Jag började med olja och gas och köpte in mig i några oljekällor i Utah. Det gick väldigt bra och jag gick ihop med Wictor Forss. Vårt bolag var noterat på börserna både i USA och i Sverige.

Trots att Stig nu fyllt 77 år har han knappast dragit ner på takten. Han jobbar fortfarande ”mer än heltid” framför allt inom fastigheter och med olika investeringar. Idag har han två kontor i USA med totalt ett 15-tal anställda.

- Jag vill understryka att inga av mina seglingsframgångar hade varit möjliga utan alla de fantastiska gästar som jag har seglat med genom åren och som jag fortfarande har kontakt med. De får inte alls samma uppmärksamhet som vi som håller i pinnen. Men utan Sture Christenson, Jan Lybeck, Lennart Roslund, Stefan Krook och Bosse Knape hade jag inte vunnit några medaljer.

Stig Wennerström blir nu alltså medlem nummer 13 i svensk seglings Hall of Fame. Övriga medlemmar är: [Pelle Pettersson](#), [Marit Söderström Nord](#), [Magnus "Mange" Olsson](#), [Jörgen Sundelin](#), [Peter Sundelin](#), [Ulf Sundelin](#), [Göran Marström](#), Anders Bringdal, Sune Carlsson, Therese Torgersson, Vendela Santén och Göran Andersson.

Göran Andersson

Svensk seglings Hall of Fame har utökats med en ny medlem då seglaren och segelmakaren Göran Andersson från Marstrand och Skärhamn har valts in som medlem nummer tolv i den celebra skaran seglare.

Göran Andersson föddes i Lysekil 1939 och representerade som aktiv Marstrands SS – inte minst när han seglade Finnjolle i OS 1960. Det blev ytterligare OS-resor, men bara som reserv. Inför OS i Mexiko 1968 var han ytterst nära en OS-plats igen.

- Men på en regatta i England blev jag diskad eftersom jag var för överlägsen. Någon protesterade mot mig för att det var omöjligt att jag kunde vinna så stort utan att ha fuskat. Märkligt nog gick protesten igenom, jag förlorade regattan och tappade i ranking – och i förlängningen förlorade jag också min OS-plats i Finnjolle på grund av detta, berättar Göran.

Men det var i OK-jolle som han skördade sina största framgångar med bland annat två VM-guld (1965 och -66) då OK-jollen var världens största enmansjolle-klass.

Under 60- och 70-talet var årets pristagare en av världens ledande segelmakare, masttillverkare och båtbyggare. Den som ville ha framgång på kappseglingbanorna i OK-jolle och Finnjolle använde segel från Marinex – företaget som Göran startade i början av 60-talet.

Marinex framgångsrecept var att "skräddarsy" mast och segel för seglaren som skulle använda det.

- Det var ganska enkelt. Var det en lätt seglare så behövdes det en mjukare mast och en tyngre seglar behövde en styvare. Och jag gjorde mjukare dukar som tøjde sig. Det var bra för lätta seglare, i lätta vindar.

Görans framgångar nådde dåtidens världsledande nation inom idrott; Östtyskland. På den tiden var de dominerande i nästan alla sporter – till vilket pris som helst.

- Allt var statsfinansierat där och resurserna näst intill obegränsade. De skulle helt enkelt ha det allra bästa och det fick dom. Och sedan seglade de hem både VM och EM-medaljer med mina segel och master.

Ryktet om Görans segel och båtar nådde ända upp till hovet i Thailand och till dåvarande Kung Bhumibol Adulyadej som var en hängiven OK-seglare. I sin kungliga slottsträdgård hade kungen en egen sjö där han seglade flitigt och där även Göran ibland var på plats för att justera segel och rigg. Och för att segla med kungen.

- Jag ställde in mastlutningen och justerade utformningen på däck. Kungen hade byggt sin båt själv och den var inte helt ordentligt byggd utan behövdes justeras en del, eftersom han var ganska liten. Men det gick bra. Kungen var en duktig seglare och blev till och med thailändsk mästare i OK-jolle, säger Göran och fortsätter.

- Sedan hjälpte jag även hans dotter att justera sin OK-jolle och hon blev också mästare i Thailand i OK-jolle med mina grejer.

Göran Andersson, som fyller 80 år den 4 november i år, blir nu alltså medlem nummer tolv i svensk seglings Hall of Fame. Övriga medlemmar är: [Pelle Pettersson](#), [Marit Söderström Nord](#), [Magnus "Mange" Olsson](#), [Jörgen Sundelin](#), [Peter Sundelin](#), [Ulf Sundelin](#), [Göran Marström](#), Anders Bringdal, Sune Carlsson, Therese Torgersson och Vendela Santén.

Mats Olsson

Theres Torgersson & Vendela Santén

Svensk seglings Hall of Fame har utökats med två nya medlemmar. I helgen valdes Therese Torgersson och Vendela Santén in som medlemmar nummer tio och elva i den celebra skaran seglare – en utnämning kom som en överraskning för de båda.

– Det är svårt att veta själv vad man betytt för seglingen. När man seglade var man ju så uppe i det, säger Therese som avslutade sin elitsatsning med Vendela för tio år sedan.

Framför allt under första halvan av 2000-talet tillhörde de två den absoluta världstoppen i 470 och under ett par månader 2004 seglade de hem både ett VM-guld och ett OS-brons.

- Då hade vi ett enormt självförtroende och även om vi kom till OS som världsmästare så var bronset ingen besvikelse. Det var så otroligt jämnt i toppen och inför sista seglingen kunde vi bli allt från tvåa till femma, säger Vendela.

Idag har Vendela ingen roll inom seglingen. Nu är det familj, två små barn och en civil karriär som gäller. Men för två år sedan blev det ett annorlunda inbrott i sporten då Vendela kommenterade seglingen i OS i Rio.

- Det var kul – även om vi inte fick så jättemånga sändningar. Och vi satt framför skärmar hemma i Sverige och kommenterade härifrån.

Therese har coachat en hel del efter sin karriär och hoppas fortsätta med det.

– Det är så många som ställt upp för oss när vi seglade. Det är klart man själv ställer upp nu om någon vill ha vår hjälp. Jag hoppas kunna hjälpa till inom seglingen där det behövs, säger Therese till GP.

Therese och Vendela var båda E-jolleseglare när de träffades på GKSS i slutet av 90-talet. Therese var med på OS i Sydney 2000 och det var därefter de började prata om att segla tillsammans.

- Jag minns inte exakt hur det kom sig att vi började segla ihop. Jag tror att det fanns nått initiativ från klubben. Men sedan var det nog Therese som frågade, berättar Vendela.

Redan 2001 började de sin uttalade OS-satsning. Det var givetvis tufft att få ihop det ekonomiskt. Men det blir ju lite billigare om man är två i en båt. Och relativt snabbt kom framgångarna.

- Vi kände ganska tidigt att vi hade där ute att göra. När vi sedan kom med i SOK:s topp- och talangprogram kom den stora vändningen rent ekonomiskt när vi fick lite pengar varje månad.

Den första mästerskapsmedaljen kom 2003 då det blev ett brons på EM. Det blev sedan både VM-guld och OS-brons 2004. Och de följde upp det med ett VM-brons 2006.

- Vi fortsatte att segla tillsammans några år till. Men kanske inte med samma 100-procentiga satsning. Vi seglade, men jag jobbade och Tessan pluggade samtidigt, säger Vendela.

Det blev ett OS till. Men Peking-OS 2008 gick "så där" och sedan var elitsatsningen över.

Motivering: I år välkomnast två nya medlemmar in i seglingens Hall of Fame. I början av sina elitsatsningar var de båda framgångsrika i E-jolle men karriären tog fart på allvar när de satte sig i samma båt. Tillsammans tillhörde de världstoppen i sin klass under första halva av 2000-talet då de tog medaljer på OS, VM och EM. De toppade sin karriär under 2004 då det blev både ett VM-guld och ett OS-brons i 470.

Till seglingens Hall of Fame utnämns de som gjort extraordinära insatser för svensk kappsegling. Övriga medlemmar i Svensk Seglings Hall of Fame är: [Pelle Pettersson](#), [Marit Söderström Nord](#), [Magnus "Mange" Olsson](#), [Jörgen Sundelin](#), [Peter Sundelin](#), [Ulf Sundelin](#), [Göran Marström](#), Anders Bringdal och Sune Carlsson.

Foto: Peter Santén

Sune Carlsson

Båtbyggaren och starbåtssegelaren Sune Carlsson är medlem nummer nio i Svensk Seglings Hall of Fame. Vid en ceremoni i samband med Mästarnas Mästare i Marstrand i mitten av oktober, fick Sune ta emot den ärofyllda utnämningen.

I statuterna heter det att; Till Hall of Fame utnämns de som gjort extraordinära insatser för svensk kappsegling. Och detta stämmer verkligen in på denne glade hedersman.

Sune Carlsson är en legend inom segling – och kanske främst inom starbåtssegling. Men det är som båtbyggare han gjort sig allra mest känd – sedan han för 53 år sedan tog över Moranäsvarvet i Saltsjöbaden och förvandlade det till Sune Carlsson Båtvarv.

Men intresset för båtar föddes långt tidigare då han i början av 40-talet seglade med modellbåtar i Bällstaån i Sundbyberg. Som 13-åring byggde han sin första riktiga "experimentbåt".

Sune vann totalt åtta SM. Det första kom 1950 och det första i en egenbyggd Stare tog han 1954. Två år senare kvalade Sune in till OS i Melbourne men någon på Seglarförbundet eller Sveriges Olympiska Kommitté tyckte att Sune och hans gast, Olle "Bull" Carlsson, var för unga, så de fick aldrig åka.

Under den här tiden fortsatte Sune att bygga Starbåtar i Jakobsberg. Riggarna köptes i Västerås sedan satte de riggen mellan två cyklar och cyklade hem – en sträcka på närmare tio mil.

Till OS i Rom 1960 kom han dock iväg och slutade på tionde plats. Åtta år senare försökte han på nytt kvala in till OS, då i 5.5-metersklassen. Men bröderna Sundelin blev för svåra i det svenska kvalet och fick representera Sverige. Det gjorde de så bra att det blev OS-guld i båten WASA 4 - byggd av Sune Carlsson. Sune var själv på plats i Acapulco, som reserv och "båtmeck" till Sundelinarna, och fick uppleva framgången på plats.

Tidigare samma år hade Sune seglat final i Guldpokalen mot självaste Kronprins Harald av Norge (senare Kung Harald V av Norge). Sune förlorade med en poäng men denna regatta är en av de som ligger honom varmast om hjärtat.

Under sina aktiva år har han byggt närmare 300 starbåtar. Och med sin seglarglädje och kunskap är han fortfarande en stor inspiration för många seglare. OS-mästaren Fredrik Lööf vände sig självklart till Sune för att få tips om hur en Starbåt ska seglas.

Sitt senaste SM i Starbåt seglade Sune för två år sedan - 84 år gammal.

Anders Bringdal

Anders Bringdal slog igenom samtidigt med sin sport i början av 80-talet, blev proffs och flyttade till Hawaii 1986.

Vindsurfing "föddes" i samband med lanseringen av brädmärket Windsurfer, som baserades på ett patent från 1970. Tre år tidigare föddes mannen som mer än någon annan förknippas med svensk vindsurfing: Anders Bringdal.

Bringdal är upplärd och tränad i Stockholms skärgård och på sjön Roxen vid Linköping. Han lärde sig vindsurfa redan som 13-åring och började tidigt tävla. Bringdal var också en mycket lovande skidåkare, men som 15-åring tog han en femteplats på vindsurfing VM och bestämde sig för att satsa på segling.

Under 1984 kom stora genombrottet då han vann Junior SM, SM, Nordiska Mästerskapen, EM och VM för rundbottnade brädor. Under 1985 rankades han som etta på världsrankingen. Samma år kvalade han även in till Amatör-VM i funboard på Gardasjön där han vann ytterligare en VM-titel.

Därefter klev han över till proffslivet – när vindsurfingen var som allra störst. Under femton år, från 1986-2001, tävlade han i den professionella cirkusen PWA. I början av sin proffskarriär använde han sig av de klassiska vindsurfingbrädorna som var breda och långa. Han tog sedan klivet över till funboard när det blev populärt med stora framgångar även där.

Anders Bringdal är fortfarande i högsta grad aktiv och så sent som 2009 och 2010 vann han den totala världscupen i speed. 2009 var han med som besättningsman på trimaranen Hydroptere då de satte nytt världsrekord genom att segla en nautisk mil med snittfarten 50,17 knop.

2012 blev han den förste vindsurfaren i världen som registrerade en snittfart över 50 knop över 500 meter och han innehar det officiella svenska speedrekordet på 51,45 knop.

Idag är Anders ensam i världen om att ha seglat både båt och vindsurfingbräda över 50 knop.

Göran Marström

Det är inte många som blir legender i sin livstid, men de som blir det inom seglingen hamnar förr eller senare i seglingens egen Hall of Fame. Göran har alltid seglat flerskrov, och varit med och drivit utveckling framåt. Han har seglat OS i Tornado 1980, 1984, 1988 och 1992 med en bronsplats 1980 i Moskva som bästa placering. Han började bygga katamaraner när han inte tyckte de katamaraner han själv var agent för dög att segla med. Det var början på en fantastisk karriär som konstruktör och båtbyggare, där den nu mest aktuella M32:an ökar i popularitet. I dagsläget har det utvecklats och tillverkats över 750 Tornados, ett antal A-cat, M20 och Extreme40-katamaraner med flera andra katamaraner och även trimaraner av Marstrom i Västervik.

Trots att Göran idag är 73 år arbetar han vidare med utveckling av sina idéer. Göran kunde tyvärr inte själv närvara vid utdelningen, utan hans båda barn kom och tog emot utmärkelsen i hans ställe.

Jörgen Sundelin, Peter Sundelin och Ulf Sundelin

Foto: Anna Sandgren/SSF. Jörgen, Peter och Ulf Sundelin nådde stora framgångar i 5.5m.

Bröderna Peter, Jörgen och Ulf Sundelin räddade genom sin guldbragd den svenska hedern vid OS i Mexico 1968 genom att ta guld i 5.5-metersklassen och sedan dess har de vunnit både VM- och EM-guld i Drake, samt gjort ovärderliga insatser för svensk segling.

Det var i Skurusundet, i Nacka, som Peter, Jörgen och Ulf Sundelin gjorde sina första slag. Här lärde de sig seglingens grunder och inledde något av svensk seglings mest framgångsrika karriärer.

Redan 1963 visade Sundelins vad de gick för genom att i Drake ta en 15:e plats i VM och sedan samma år silver i de nordiska mästerskapen. 1971 seglade de in både ett VM- och EM-guld, samt även SM-guld i Drake. Ändå var det i 5,5 meters klassen som de skrev OS-historia. Under OS i Acapulco, Mexico, 1968 stod bröderna överst på prispallen och tog emot den ädlaste av medaljer. Det här var ett OS, där politiska spänningar för första gången på allvar hotade att stjäla rampljuset från idrottsmännen, men brödernas seglingsframgång satte åter svenska idrottsprestationer i fokus. Deras guld kom även att rädda Sveriges OS-deltagande, då medaljerna under detta OS annars lyste med sin frånvaro. Sundelins har sedan dess haft en grundmurad position som några av våra populäraste och mest framgångsrika seglare genom tiderna.

Även om 5,5-meters-klassen miste OS-statusen efter 1968 fortsatte bröderna sin OS-gärning. Peter har deltagit i fyra olympiska spel och han och Jörgen var även förbundskaptener i Barcelona 1992 och Atlanta 1996. Både Peter och Jörgen har seglingen som yrke.

Fakta om Ulf, Jörgen och Peter Sundelin

Födda: Ulf: 1943, Jörgen: 1945, Peter: 1947

Kort om: Med sina internationella framgångar och imponerande seglingskunnande är bröderna några av de främsta representanterna för svensk segling genom tiderna.

Meriter i urval: VM-brons 1965 (Drake), Guldpokalen 1967 (5.5m), OS-guld 1968 (5.5m), KSSS Rorsmedalj i guld 1968, VM-silver 1969 (5.5m), VM-, EM- och SM-guld 1971 (Drake).

Anna Sandgren

Magnus "Mange" Olsson

Foto: Rick Tomlinson

Magnus Olsson var inte bara ett strålande glatt ansikte utåt för svensk segling utan också en förebild för många människor utanför sporten.

Han startade sin karriär som en talangfull jolleseglare och gick vidare till att vara en del av besättningen på Pelle Pettersons svenska America's Cup-satsning på 70-talet. 1985 seglade han sitt första Whitbread Round the World Race och sammanlagt blev det sex varv runt jorden i tävlingen. 1997-98 vann han jordenrunkappseglingen med svenska EF Language och 2008-09 var han skeppare ombord på Ericsson 3 där besättningen bestod av en ny ung generation av havskappseglare.

"Mange", som drabbades av en stroke och gick bort i april i år, är saknad av många. Han lämnade oss alldeles för tidigt och mitt i sin gärning som tränare för det svenska laget Team SCA som ska segla Volvo Ocean Race 2014-15. Under sin karriär berörde han många människor och var en stor inspirationskälla med sitt glada humör, sin kärlek till seglingsporten och sin vinnarinstinkt.

Det är en stor stolthet för oss att välkomna Magnus Olsson till svensk seglings Hall of Fame.

[Läs även mer om "Mange Olssons Minnesfond" - stipendium för unga seglare.](#)

Marit Söderström Nord

Foto: Fabian Bengtsson. Marit Söderström blev ikväll den senaste medlemmen i seglingens Hall of Fame

Marit Söderström Nord, som tog OS-silver i 470 1988, blev den andra seglaren att tas upp i svensk seglingens Hall Of Fame. Utnämningen tilldelas de som gjort extraordinära insatser för svensk kappsegling.

— Det är omtumlande och helt oväntat för mig men jag är väldigt glad och framförallt hedrad över att få ta plats bredvid Pelle Petterson i Hall of Fame, säger Marit Söderström Nord.

1988 nådde hon karriärens största framgång då hon under OS i Seoul tog Silver i 470 tillsammans med gästen Birgitta Bengtsson. Listan av medaljer och meriter är lång med totalt tio VM-guld i bland annat E-jolle, Laser och 470. 1979 utsågs hon till Årets Idrottskvinna av tidningen Aftonbladet och Riksidrottsförbundet. Vi två tillfällen har hon också utsetts till årets seglare av Svenska Seglarförbundet (1979, 1983).

— Att vinna OS-medaljen är det starkaste minnet men jag är också väldigt stolt över att jag som sextonåring var rankad tvåa bland killarna i E-jolle.

1988 tog Marit Söderström Nord OS-silver i 470 tillsammans med Birgitta Bengtsson.

I somras gjorde Marit Söderström Nord en bejublade insats som SVT:s expertkommentator till OS-seglingarna i Weymouth. Med pedagogiskt anslag och entusiasm var hon en del av att ge TV-tittarna

en bra insikt i seglingsporten och en chans att vara en del av de Svenska OS-framgångarna.
— För mig var det en chans att ge något tillbaks till en sport jag som har haft mycket glädje av. Det var väldigt roligt speciellt eftersom det gick så bra för våra svenska seglare och det blev ett fantastiskt tillfälle för att lyfta fram svensk segling.

Legenden Pelle Petterson blev förra året först med tas upp i Seglingens Hall of Fame och nu får han sällskap av Marit Söderström Nord. Utmärkelsen delades ut under en regattamiddagen i samband med tävling Mästarnas Mästare i Båstad där Marit deltar som kommentator.

[Läs mer om Mästarnas Mästare här.](#)

Marit Söderström Nords meriter i urval:

1988	OS Silver	470
1988	VM Guld,	470
1985	VM Guld	Laser
1980	VM Guld	Laser
1981	VM Guld	E-jolle
1979	VM Guld	E-jolle
1978	VM Guld	E.jolle

Seglingens Hall Of Fame

SSF delar årligen ut ett antal utmärkelser för de främsta insatserna inom svensk segling under året. Som komplement till de nuvarande utmärkelsen instiftades 2011 även Hall of fame, det som kommer att bli den mest prestigefyllda utnämningen inom svensk segling. Till Hall of fame utnämns de som gjort "Extraordinära insatser för svensk kappsegling." Utnämningarna görs vartefter det finns kandidater som lever upp till kriterierna.

Fabian Bengtsson

Pelle Petterson

Pelle Petterson kallar sitt VM-guld i Starbåt 1969 krönet på sin seglarkarriär.

Pelle Petterson är först att bli upptagen i Hall of fame

– Det betyder väldigt mycket för mig personligen. Men jag tror också att det visar upp segling och profilerar sporten, vilket är så viktigt, säger Pelle Petterson blygsamt efter utdelningen av utmärkelsen i lördags kväll.

Pelle Petterson var den mest självklara personen för den nyinstittade Hall of fame utmärkelsen med syfte att belöna extraordinära insatser för svensk segling.

Han tog brons på OS i Tokyo 1964, silver på OS i München 1972. Men krönet på sin seglarkarriär nådde han enligt egen utsago när han erövrade VM-titeln i Starbåt 1969 tillsammans med Ulf Schröder.

– Att vinna VM-guld i Amerika där konkurrensen var störst var extra betydelsefullt. OS-medaljerna har en viss bismak för mig, eftersom jag var så nära att vinna guld, berättar han för SSF i lördags kväll.

**”Att tilldela någon den här utmärkelsen blir betydligt svårare framöver.”
Ur motiveringen.**

Pelle var även den drivande kraften i två av Sveriges America's Cup satsningar. Där har han – som hittills ende svensk – tagit sig ända till utmanarfinalen.

Pelle Petterson drev America's Cup satsningen "Sverige".

Han har tagit nästan ett halvt dussin VM-titlar i flera olika klasser, titlar i Europa och andra kontinenter, i bankappseglingar och till havs. Han var till och med på Whitbread Round the World Race.

De otaliga båtar han har ritat som exempelvis Maxibåtarna har sålts i mer än 85 000 exemplar. Två av dem samlar idag några av de största SM-startfälten: 606 och C55.

Pelle har fortfarande inte tappat sin fascination för Starbåten. 2009 ställde han upp på VM i Varberg tillsammans med OS-bronsmedaljören Anders Ekström. Foto: Fried Elliott

Hall of fame

SSF delar årligen ut ett antal utmärkelser för de främsta insatserna inom svensk segling under året. Som komplement till de nuvarande utmärkelserna instiftas nu även Hall of fame, det som kommer att bli den mest prestigefyllda utnämningen inom svensk segling.

*Till Hall of fame utnämns de som gjort ”**Extraordinära insatser för svensk kappsegling.**” Utnämningarna görs vartefter det finns kandidater som lever upp till kriterierna. Priset delades ut i samband med regattamiddagen på Mästarnas Mästare i Båstad.*

Elke Cronenberg